

[Børsen.]

Hensyn, og saa maa vi under de nuværende Forhold anerkende, at den nuværende socialdemokratisk-radikale Regering maa føre an i det politiske Arbejde, men det medfører selvfølgelig ikke, at vi skal sige ja og Amen til alt, hvad der kommer fra den Side. At bebrejde os nu, at vi har været med til at gennemføre saa dette, saa hint, synes jeg dog lyder lovlig mærkværdigt.

Skulde man i det hele taget nævne, hvad Venstre har villet, kan jeg henvise til de Forslag, vi gentagende har stillet lige fra 1931 og frem gennem Tiden, men da vi jo ikke har været i Stand til at faa tilstrækkelig Tilslutning, har vi naturligvis været nødsaget til at skære de værste Gevækster bort af de Forslag, der er kommet fra den nuværende Regerings Side. Vi mener, det i sin Helhed er en forfejlet økonomisk Politik, der er ført af den nuværende Regering. Jeg tror nok, at alle har Indtryk af, at vi er spændt for økonomisk til det yderste, og at der derfor var stor Grund til, at man fra Regeringens Side gik foran i et Arbejde for at skære Udgifterne ned med adskillige Millioner, men det vægrer de sig ved, de vil ikke gaa i Spidsen her. I den Henseende kan jeg henvise til, hvad det var for et Arbejde, de to Venstreregeringer i 1920—24 og 1926—29 havde for. Men her viger man udenom ved at opretholde de meget høje Udgiftsbudgetter. Vi mener altsaa, at det er et andet økonomisk System, vi trænger til; vi ved jo, at Socialdemokraterne repræsenterer et økonomisk System, der er vidt forskelligt fra det, Venstre repræsenterer. Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paa en udmærket Maade har fulgt Trop og; som sagt, været en udmærket Defensor for Regeringen under Finanslovsforslagets første Behandling.

Hvad angaar Forholdene ude i Erhvervslivet, har vi gentagende udtalt os for, at man nødvendigvis maatte skabe større Ligestilling mellem de forskellige Erhverv. Den højtærede Statsminister sagde i sin sidste Tale — det staar Sp. 1007 — angaaende det Krav, der fra vor Side er rejst om Ligeret for alle Erhverv:

„Er det andet end et Slagord, navnlig i en Tid, hvor alle erhvervsdrivende og alle Arbejdere har maatte betale en kunstig Prisforhøjelse og betydelige Skatter til Fordel for det vigtige Erhverv, Landbruget, som desværre ikke har kunnet klare sig selv? Hvad der kræves, er vist egentlig ikke Ligeret, men en Forret for dette Erhverv.“

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen er opmærksom paa denne Udtalelse, og jeg ved ikke, om han, naar han er blevet bekendt med den, ogsaa vil holde Takketaale til Statsministeren herfor. Jeg synes egentlig, det er et stift Stykke, at Landets Statsminister kan udtale sig, som han har gjort her, naar han ved, hvilke Vanskeligheder Landbrugserhvervet paa Grund af Forhold udefra har været ude i, og hvilke Begunstigelser andre Erhverv har opnaaet, baade paa det ene og det andet Omraade. Jeg skal ikke opholde mig videre herved, men vi ved jo alle, at gennem klækkelige Toldforhøjelser og Valutacentralen er store Dele inden for vort Erhvervsliv, er Industrien blevet begunstiget i allerhøjeste Grad. Og derfor synes jeg, som sagt, at det er et stift Stykke, at Landets Statsminister staar her og siger, at Landbruget gennem de Ordninger, vi har faaet, og som har været i allerhøjeste Grad mangelfulde, men som vi ikke har kunnet faa bedre under den nuværende Regering, i Virkeligheden har faaet en Forret, og at Arbejderne og mange andre har maattet betale til Landbruget. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det er galt refereret.) Det kan ikke nytte, den højtærede Undervisningsminister ryster paa Hovedet og siger, at det er galt refereret, for de Ord, jeg her har nævnt, staar i Statsministerens Tale. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Ja, men ikke dem, De refererede nu; det var andre Ord.) Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa disse Ordninger; det var kun, fordi vi ikke kunde komme frem ad de Veje, vi mente var de bedste: den almindelige Tilpasning, at vi gik med til disse Ordninger, der, som sagt, er mangelfulde.

Medens jeg opholder mig ved det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, vil jeg genkalde i Erindringen en Sag, der var til Behandling for kort Tid siden, nemlig Kødloven. Her argumenterede Regeringspartierne — og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fulgte Trop — paa følgende Maade: Da Priserne for Kreaturer nu er steget til 13½ Øre pr. Pd. levende Vægt — altsaa under Halvdelen af, hvad det kostede i 1914 —, er der Grund til at forringe den Kødlov, som dog har betydet noget for netop den paagældende Produktion.

Jeg kunde fortsætte, men naar man skal være færdig paa en halv Time og der er adskillige andre Ting, jeg maa have nævnt, er jeg nødt til hermed at forlade det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Ellers